

Laikraštis
leidžiamas nuo
1951 m. kovo 21 d.

2014 metai
rugpjūčio 8 d.,
penktadienis

Nr. 61

(7733)

Kaina - 1,20 Lt; 0,35 eur

www.vilnis.lt

"Misijoje Sibiras 2014" - molėtiškis

Rugpjūčio 1d. traukiniu Maskva - Vilnius grįžo penkiolikos jaunų žmonių, dalyvavusių projekte "Misija Sibiras 2014", komanda. Šiuo patriotiškumo ir patriotiškumo ugdymo projektu siekiama puoselėti istorinę atmintį, skatinti kartų bendrystę, prisiminti ir pagerbti žuvusiuosius bei nukentėjusiuosius trėmimų metu. "Misija Sibiras" yra tiltas, jungiantis praeities kartas su šių dienų jaunimu. Jau devintus metus iš eilės vykdomos ekspedicijos į lietuvių trėmimų vietas Rusijoje ir kitoje NVS šalyse. Jų metu tvarkomi lietuvių tremtinių kapai, susitinkama su vis dar gyvenančiais Sibire lietuviais. Projektui vykdyti reikalingos išlaidos yra surinktos iš žmonių, kurie nori prisidėti prie šios misijos aukų. Tuo tarpu grįžę į Lietuvą projekto dalyviai savo išpūdžiais dalinasi su šalies jaunimu. Šių metų ekspedicijoje da-

Gytis, grįžęs po misijos, su visais buvo pakviestas pas prezidentę Dalią Grybauskaitę

lyvavo ir Žalvarių kaime gyvenantis Gytis Vercinskas. 23 metų vaikinai, paklaustas, kodėl nusprendė dalyvauti šiame projekte, atsakė, jog labiausiai motyvavo matymas, kaip jaunajai kartai stinga patriotiškumo,

(Nukelta į 2 psl.)

Tikrintas poilsavimo režimas, žvejai mėgėjai

Utenos RAAD Molėtų rajono agentūros ir Gyvosios gamtos apsaugos inspekcijos pareigūnai organizavo bendrą reidą Molėtų rajone, Labanoro regioninio parko teritorijoje esančiuose Baltųjų Lakajų, Juodųjų Lakajų ir Siesarties ežeruose. Ypatingas dėmesys buvo skiriamas poilsavimo režimo kontrolei, tikrinami žvejai mėgėjai. Reido metu buvo nustatyti 2 pažeidimai. Patikrinus 19 žvejų mėgėjų, vienas iš jų Siesarties ežere žvejojimo neturėdamas mėgėjų žvejybos leidimo. Jam surašytas administracinės teisės pažeidimo protokolas. O štai Baltųjų Lakajų ežere esančioje saloje pastebėję neteisėtai su palapine stovyklaujančius poilsiautojus, pareigūnai pasuko link jų. Aplinkosaugininkus pastebėjo ir pastarieji. Vienas iš jų nubėgo į mišką ir tuoj pat grįžo. Pareigūnams kilo įtarimas, kad kažką minėtas pilietis paslėpė. Nuojauta nenuvylė - po samanomis buvo surasta ūda su 18 kablukų. Tai draudžiamas nemėgėjų žvejybos įrankis. Apžiūrint stovyklavietę, aplinkosaugininkai aptiko povandeninį šautuvą su trijų šakų

(Nukelta į 2 psl.)

Operos primadonai gyvenime talkina molėtiškoji tarmė

Jolanta VALENTINAVIČIENĖ

Į redakciją vasariškam ir nerūpestingam pokalbiui REGINA ŠILINSKAITĖ BURAKAUSKIENĖ atskuba pavakary. Kaip visad - besišypsanti, guvi ir itin jaunatviška Regina, įvardijama, sakyčiau, sunkiu vardu - Lietuvos operos primadona, klausama apie savo muzikinį kelią, prakalba molėtiška tarme. Čia reikėtų įterpti išsprūdusį atodūsi - ne vienas jos gėdijasi, esama "žvaigždžių", dažnai nenorinčių net prisipažinti, kad yra kilę iš mūsų krašto...

Tuo tarpu Regina su Milda Nar-sevičiūte buvo pirmosios mokytojos Stasės Skurulskienės parengtos mūsų krašto kregždės "Dainų dainelėje". Net nežinau, ar čia mes tos pirmosios, ar geriau įvardinti pirmąją mūsų mokytoją, kuri, tuomet jaunutė atvykusi į Molėtų vidurinę mokyklą, pakėlė mūsų lygį iki tiek, kad galėjome dalyvauti respublikiniuose konkursuose. Beje, dalyvavom nuo pirmos "Dainų dainelės" kas du metus". Kiek mūsų mokytoja tuomet turėjo kolektyvų! Prisiminkime vien "Sedulą", kuri jau buvo tapusi visu teatru su savo scenarijumi, vaidyba, muzikine programa. Iš kur tas balsas, ta gautoji gamtos dovana? Na, kaip gali šiandien tai žinoti. Tai - Dievo dovana pirmiausia. Mūsų visa giminė balsinga, mes visi dainuojam. Mano tėtis Jonas Šilinskas buvo iš keturiolikos vaikų. Buvo sukurtas šeimyninis ansamblis. Buvau hiperaktyvus vaikas. Dalyvavau visur, kur tik buvo įmanoma. Visos sporto šakos buvo išbandytos, o šviesios atminties mokytojas K. Gribėnas mane net ieties metike buvo padaręs. Iš vakaro per rankinio treniruotę parodė, kaip ją mesti, rytojaus dieną jau dalyvavau varžybose... Išryškėjo tarmiška kalba. Kaip pavyko ją išsaugoti? Man tarmė gyvenime tik maži. Pavyzdžiui, 1982 metais Vilniuje tarmiškai kalbėti buvo nemandinga. Tačiau aš kalbėjau taip, kaip įpratusi. Visi tai taip gerai priimdavo, jiems taip linkma būdavo! Per kokį nors vakarėlį ar prisistatymų sambūrį visiems padarydavau išpūdį, kad esu laisva ir galiu šnekti savo gimtojo krašto kalba. Anuomet! Bet kai papuldavau į kokią akademinę aplinką, tarmė pakisdavo koją. Pripažinkime, mūsų tarmė graži, bet gruboka. Beje, niekada man nebuvo kilęs noras kaip nors nuslėpti, kad esu iš Molėtų. Aš tuo tik didžiuojuosi. Apskritai vengti savo prigimties, savo kilmės, savo šaknų, būti tuo, kuo nesi - tai ne man. Taip, aš daugiau savo gyvenimo metų praleidau Vilniuje, bet aš niekada nepasakysiu, kad esu vilnietė, kaip ir niekada nepasakysiu, kad čia esu

viešnia. Molėtuose mano tėvų, brolių, senelių kapai - čia mano gimtinė, mano namai, čia brolis Česlovas su šeima, čia draugai. Net mano mažoji septynmetė Elzė sako, kad važiuojam namo, kai būnam susirengę į Molėtus, ir namo - kai grįžtam į Vilnių. Tad turime dvejus namus. Nacionaliniame operos ir baleto teatre yra ir daugiau molėtiškių... Bent keli Tarvydai, ... O mes aukštaičiuojame, juokaujame, kaip kitaip. Bet juk tie jūsų molėtiškiai ne tik ten, bet ir čia - jie savo krašto nepamiršta. Prisiminkim, kiek įdėta į bažnyčios vargonų atstatymo akciją, kurios iniciatorė buvau, savojo talento, laiko, vilčių, o gal nusivylimo? Užteko mums visko. Žinoma, ir įvertinimo. Tas septynerių metų laikotarpis. Buvo puikus ir įdomus gyvenimo tarpšnis. Su Henriku Tarvydu tuomet tiek sklaidos apie Molėtus pasėjom! Draugams pasakojom apie savo kraštą, o jie čia geranoriškai, be jokių honorarų važiuojo tam, kad mums pagelbėtų. Tiesa, patys pirmieji metai buvo labai sunkūs. Pirmą festivalį su Henriku turėjome padaryti tokį, kad indėlis į akciją būtų nemenkas. Mes daug patyrėme, neapsakomas bendrystės jausmas su tais, prie kurių, atrodė, net neprieitum. Gavome ir pamokų - atrodė, kad šventovėje viskas gražu ir šviesu, bet iš tiesų buvo visko. Atmerkė daug kas akis, sustatė veritybes į vietas, suteikė supratimo. Ypatingai vertinu kolegas, kurie suprato ir palaikė mūsų kilnią idėją. Buvo keletas, kurie atsakė, bet jie dingo bendrame kontekste. Mūsų visa šeima dalyvavo šitame festivalyje - mes kepėm blynus, gaminome maistus, gėrimus, prūminėjome kolegas. Mano sesuo anuomet sakė, jog buvo parduota vasara... Juk nebuvo pinigų, parapijos namuose atlikėjų nepriiminėjo. Įsijungė vėliau Kultūros centras, pasikeitė parapijos

(Nukelta į 4 psl.)

Europos Sąjungos struktūrinių fondų paramos lėšomis sprendžiama įsisenėjusi toliejiškių problema

2007 - 2013 m. Europos Sąjungos struktūrinės paramos fondų ir Molėtų rajono savivaldybės lėšomis įgyvendinamas projektas "Apleistų bešeimininkių pastatų likvidavimas Molėtų rajone" vykdomas etapiškai ir, šiuo metu užbaigus vieną šio projekto etapą, laukiama finansavimo dar vienam apleistų pastatų kompleksui likviduoti. Rajono savivaldybės administracijos statybos ir vietinio ūkio skyriaus vyr. specialistas Zigmantas Krivičius, atsakingas už šio projekto techninę priežiūrą, informavo, kad sutartis su rangovu UAB "Tvirta" pasirašyta dėl Toliųjų kaime (Čiulėnų s.) esan-

(Nukelta į 3 psl.)

Drašenų kaime vietoj buvusių griuvėsių ir šabakštyno - informacinis stendas paaikškinantis, kad teritorija sutvarkyta Europos Sąjungos struktūrinių fondų paramos lėšomis

Dainų šventės dalyviams - dosnus verslininkų dėmesys

Nuaidėjus jubiliejinei Dainų šventei "Čia - mūsų namai", liko ne tik gražūs dalyvių bei žiūrovų išpūdžiai. Dar balandžio vidury "Swedbank" startavo su nauja ir gražia akcija "Kortele su daina", kuri bendram labai suvienijo šalies vidutiniojo ir smulkiojo verslo įmones, privačius klientus ir, žinoma, Dainų šventės dalyvius. Iki pat birželio vidurio trukusios akcijos metu Dainų šventėje dalyvavusieji kolektyvai buvo kviečiami internetinėje erdvėje garsiai apie save pranešti - pateikti filmuotą me-

(Nukelta į 3 psl.)

TRUMPAI

SURASTAS AUTOMOBILIS. Šeštadienį į policiją kreipėsi molėtiškė, pastebėjusi, kad pavogtas jai priklausantis automobilis "VW Golf". Moteris apie automobilio vagystę pranešė apie 11.30 val. Pareigūnai pavogtą automobilį po pusantros valandos surado Luokesos seniūnijoje.

PRENUMERUOKITE "VILNIŲ". 1 mėn. su pašto paslauga tik 10 Lt.

DRŪTAI

ISSN 1648-4096

UAB „Gera klausą“ gydytojas išstiria ir pritaiko **KLAUSOS APARATUS**

individualus
M34 650Lt E series 3 1200Lt įausinis CIC Ignite 20 2000Lt
Molėtų šeimos sveikatos centras Vilniaus g. 76, Molėtai, rugpjūčio 21 d.
Būtina išankstinė registracija telefonu 8 693 52 520.

(Atkelta iš 1 psl.)

klebonas, situacija keitėsi. Tuomet tapo šviesiau, solidžiau ir aiškiau. Juk kuomet suprantama, jog koncerto metu negalima vaikščioti prieš atlikėjus, šniurpščioti, čiaudėti ir klausinėti, "ar da ilgai groste?", kuomet matai, kad įgavai partnerį, šventovės šeimininką, kitaip pasijauti - tarsi stumtelėtas sukktis greičiau. Kiek prirašiau raštų, kreipimusi į fondus ir visokių kitokių dokumentų. Dabar "popieriai" - dėžėje, lyg prisiminimas. Nauda!? Tai buvo pirmieji mano prisilietimo prie kompiuterio žingsniai ir geros pamokos... Vargonai yra, jie skamba, kokie jausmai užvaldė? Vėl buvo visko apstu. O juk dar mažytė Elzytė ant rankų. Tikėjau, kad viskas bus kitaip. Įsivaizdavau, kad visi bus suvienyti, džiaugsis vienodai. Tai mano problema, kad taip noriu, kad taip mąstau. Išgirdau visokių svarstymų, kad gal tų pinigų reikėjo kam kitam... Galvojau, kad vargonų atidarymo koncertas vėlgi bus visiems vienodas, be išrinktųjų, privilegijuotųjų ir t.t. Nemėgstu aš šito, kuomet atsiranda lygesnių nei lygūs. Juk prieš Dievą visi mes vienodi - Dievo kūriniai, nepriklausomai nuo turimų čia regalijų, užimamų pareigų, postų, užgyventų... Kaltų nėra. Tokia patirtis. Grįžkime prie muzikos, juk mes tokią tave, operos primadoną, vieną turime. Na, šiemet į Muzikos akademiją molėtiškių įstojo. Bet kiek to reikėjo laukti! Dieve brangus, nesu jokia Operos primadona, tiesiog operos dainininkė. Man muzika buvo pramoga...

yra menas: sutarti su aplinkiniais, integruotis į gyvenimą, bendrystė su draugais, puoselėti šeimą ir išsaugoti jos vertybes. Menas gyventi pagal dešimt Dievo įsakymų. Vieni operos nemėgsta, o kiti ją vertina kaip aukštos prabos meną. Pats kultūros ministras apie menininkus ką mano! Sako, kad gana jiems prašyti, tegul užsidirba. Toks požiūris žė-

"...Dieve brangus, nesu jokia Operos primadona, tiesiog operos dainininkė. Man muzika buvo pramoga..."

mina. Žinau, kad vadovauji profsąjungai. Ar tai savęs realizavimas "popierinėje" erdvėje, kur vyksta kova su vėjo malūnais dėl menininkų pripažinimo ir įvertinimo, skiriamas didesni dėmesį jų darbo atlyginimams? Taip nesakyčiau. Per pustrėčių metų šios veiklos daug patyriau ir išmokau. Pirmiausia - skaityti įstatymus, juos suprasti, antra - diplomacijos. Kuomet supratau, kad nieko nepakeisiu, nutariau trauktis, kol visai nenusivyliau žmonėmis. Nenoriu to patirti. Gavau pamokų, bet esama nemažai pasiekimų. Pavyko padidinti kompensacines išmokas baigusiems karjerą menininkams. Daugiau nei metus teko dalyvauti kovoje dėl atlyginimų kultūros ir meno darbuotojams padidinimo. Įvairiausiai lygiais įrodinėta, kad tai padaryti būtina dėl žmonių savivertės, motyvacijos dirbti. Rezultatas: tik 25 milijonai litų, kai žadėjo 65! Profsąjungos vadovo darbas nepaprastai sunkus. Neapibrėžtas darbo laikas. Rodos, jis nesibaigia niekada. Žmonės skambina nuolat - dieną, vėlyvą vakarą, juk negali nepakelti telefono, tampa psichologu, bėdų sutraukėju, problemų surinkėju ir pan. Tuomet iškunkuliuoju viską vyru. Tad ir šeima dirbo kartu. O kam to reikia? Juk žmonių sąmonės nepakeisiu. Gaila, bet profsąjungos vardui velkasi sovietinis šleifas. Seneniai - nauja patirtis. Buvi pakviesta atlikti Eudoksijos vaidmenį Jacques'o Fromentalio Halévy operoje "Žydė" Švedijos Geteborgo operos teatre. Už jį Lietuvos operos ir baletu teatre pelnei "Aukštinį scenos kryžių". Kokia patirtis su tarptautine ryškių pasaulyje žinomų artistų grupe? Gyvenimas "štuka" įdomi. Kai tu jau galvoji, kad tau nieko nebebus, kad tu jau pasieki viską ir gali gyventi sėslų, gražų gyvenimą, jis tau pamėtėja galimybių - oho kokių! Kai buvo laikas, kai įsivaizdavau, kad viską galiu, atrodė, kad manęs niekas nemato ir nesupranta. O kai jau atėjo laikas, kuomet sukasi mintys apie kitas perspektyvas, baigus dainavimą, atsiranda tai, apie ką net negalėtum pagalvoti. Juk atvirai sakau, jau lyg ir "dėjau tašką", ir verčiau kita lapą. Dabar toks laikmetis, kuomet Lietuvoje misės, grožio karalienės ir jaunystės kultas. Tuo tarpu pasaulyje vertinamas profesionalumas, kaip ir anuomet Lietuvoje, kai mes atėjome ir turėjome įrodyti, kad mokame ir gali-

me... Tiesa, dabar galiu atsakyti iš kur tas mano balsas - "nagi iš Molėtų, iš krašto, kur viskas natūralu. Rėkavau kiemi, rėkavau ir va..." . Buvau kvietas žmogus, režisierius G. Kremeris žinojo, kad aš padarysiu gerai, ir todėl pakvietė. Beje, jis labai kontraversiška asmenybė - griežtas, kategoriškas ir jau stačs Lietuvoje šį spektaklį. Kai nuvykau

manavičiūtė, viešėjusi Molėtuose, aiškiojo, kaip čia gera, ramu, gražu, jos vyras italas gerėdamasis sakė, kokiame tu, Regina ypatingame krašte gyveni! Nors jie visko matė, bet iš karto pajuto, kad mūsų kraštas kitoks, savo širdimi, vidumi. Aš mačiau daug pasaulio, darbinėse kelionėse lankiausi pačiuose gražiausiuose miestuose, bet niekur to, kas yra pas mus, neaptikau. Atkūrus nepriklausomybę, lietuvių verslininkai į užsienį vykdavo pristatyti savo produkcijos, visuomet veždavosi Tautinės muzikos kolektyvą. Taip buvo pristatoma laisvoji Lietuva. Buvo sukurtas lietuvių liaudies instrumentų ansamblis "Kanklės", jame buvau pirmoji solistė. Skleidėme lietuviškos muzikos išpuoselėtus perlus Vokietijoje, Šveicarijoje, Danijoje, Prancūzijoje. Visur buvome priimami su didžiausiu susidomėjimu ir smalsumu. O dabar viso to nebeliko, neberegime mūsų tautinės muzikos - tikro produkto?.. Nežinau, kaip dabar yra, bet rėmimo lietuviškai muzikai reikėtų daugiau. Mes išsaugojome savo tautiškumą per tuos 50 sovietinės valdžios metų, o dabar menkai lietuvių dėmesio tenka. Štai seniai norėjo su mumis po 20 metų susitikti vokiečiai, kuriems kada mes dainavome. Pasirodė, ar aš ne tetos mokinė. Kai susilaukiau antro vaiko - tokiuose brandžiuose metuose, visi visada klausia, kad su tuo vyru? Kai atsakau, kad su tuo pačiu, vieninteliu - nuostaba akyse. Net ir Švedijoje tokie patys klausimai lydėjo... Elzė dainuoja, gera klausia. Nori groti, nors ir nenorėčiau, kad eitų mano keliu. Sūnus net minties tokios neturėjo. Jis teatro nemėgsta, o dukra nuo pirmų dienų stebi, žiūri, domisi. Interperacijos operos teatro scenoje ir gyvenime galimos? Na, operos scenoje jų gali būti, bet gana ribotai. Operos artistas yra griežtai įterptas į kompozitoriaus sukurtą muziką ir režisieriaus matymus. Gyvenime nevaidini. Kartais būna, kad aš "išeinu" trumpam - mintims reikia relaxo, todėl tyliau. O spektakliai visi brangūs, turi savo istorijas. Paskutinio G. Verdi operos "Ernani" Elviros vaidmuo brangus ir išskirtinis savaip. Fr. Halévy "Žydėje" jaučiuosi ypatingai. Gavau už jį "Aukštinį kryžių", kas buvo tikras netikėtumas. Myliu tą vaidmenį. Su režisieriumi buvo ypatingas supratimas ir ryšys. Savo talentu dalintis su mokiniais jau įprasta. Aš neturiu tiek įtakos, kad galėčiau imtis mokymo. Yra vardai, laipsniai, kurie leidžia tai daryti. Nors tikrai galėčiau gerai dėstyti, nes jau keli mano parengti jaunuoliai sėkmingai studijuoja Muzikos akademijoje. Tai atsakau į pirmąjį tavo klausimą - su muzika aš nieko bendro neturėčiau. Ji mano gyvenime atsirado atsitiktinai. Aš kaip aklas viščiukas patekau į akademiją, kur per dvejus metus turėjau pasivyti tuos, kurie jau su savimi atsinėšė muzikinį išsilavinimą. Mano drąsa, atsisotimas prieš komisiją ir kalbėjimas molėtiška tarme bei užtraukta liaudiška daina "Un to kalno, un aukštuoja..." o gal "Šovė šovė karavėlis..." pradėjo tą muzikinį kelią, visus nustebe. Po dvejų metų prof. Vytautas Kairiūkštis visiems pasakė, kad aš padariau tiek, kiek kiti per 10 metų nepadaro... Kodėl Reginos Šilinskaitės nesimato televizijos šou? Šiandieninė "Dainų dainelė" kelia nostalgiją? Šou ne mano nervams, vieši pasisakymai, konfuzijai, vertinimai - ne man. Niekada ir tai nesileisčiau. Tai ešafotas dainininkui. "Dainų dainelės" nebestebiu akyiai, bet ji jau visai kitokia. Keičiasi viskas....

Ačiū už skirtą laiką ir pirmą kartą redakcijoje nuskambėjusius operos solistės atliekamų dainos žodžius...

Važiavau į susitikimą su jauduliu, dainavau, o svečių grupės vadovas, klausant B. Dvariono "Žvaigždutė", graudinosi ir šluostė sudrėkusias akis. Vėl mus kviečia į svečius... Bet baisiausia yra tai, kad Lietuvoje profesionalūs lietuviškos muzikos kolektyvai sunkiai verčiasi. Viskas priklauso nuo šalies valdžios požiūrio į kultūrą. Jeigu skiriamas menkas finansavimas, kaip išlaikyti kolektyvą. Per prezidentės inauguraciją Veronika Pavilionienė traukė himną - tautiškumas bent tokių iškilmių metu. Vertinu, žaviuosi ir gerbiu šią atlikėją, bet manau, kad per tokias iškilmes turėtų himną atlikti operos solistai, kaip tai daroma kitose šalyse - kviečiami grandai, pasaulinės žvaigždės, kad svarbiausias šalies kūrinys ypatingos progos metu nuskambėtų ypatingai iškiliai. Gimtieji Molėtai traukiasi - demografinė prasme. Ka daryt? Kurti verslus gal. Sinaudoti ežerų krašto privalumus. Gal mums reikia tokios politikos? Bet juk esame šalia Vilniaus, viskas ranka pasiekama. Gaila ir uždaramų mokyklų. Buvusi maniškė vidurinė kažkodėl tapo progimnazija. Negera politika, mažinti tai, kas turėjo ilgą ir seną tradiciją. Manau, nereikia per daug jaudintis, viskas eina ratu. Šiandien Molėtai traukiasi, ryt jie plėsis, nes taps Vilniaus priemėsčiu. Buvai pasiūlyta Molėtų garbės piliečio vardui. Tai tau įvertinimas? Nežinau, aš ir taip manau, kad molėtiškiu būti yra garbė. O tie titulai - įvertinimas? Man nesvarbu. Nesakau, kad nieko nepadariau Molėtams. Septynias vasaras dirbau, juk galėjau dėl vargonų nesistengti. Bet dirbau savam kraštui. Norėjau, kad vieni iš geriausių šiame regione koncertiniai vargonai skambėtų darniai, sukviesdami vis daugiau žmonių į bažnyčią, kad būtų rengiami tarptautiniai vargonų muzikos festivaliai, kad suvažiuotų klausytojai iš kitų miestelių. Šventovė švyti, blizga, žiemą šilta ir jauku, bet vargonai priduse... Garbės pilietis, manau, neturėtų būti Molėtuose gyvenantis. Jis turi duoti tam kraštui kažką per savo sugrįžimus. Nenorėčiau veltis į gilesnes diskusijas, juo labiau kad su mane nurungusiu garbiu klebonu esame pažįstami nuo pirmųjų dienų jam atvykus į Molėtų parapiją. Dėkoju visiems, kurie mano kandidatūrą pristatė ir kurie už mane balsavo.

